

శుభమస్తు

అవిఘ్నమస్తు

—:0:—

—అష్టమస్కంధము—

— — —:(ఊ):— —

శ్రీభామాహృదయాంబుజార్కుఁడు ధరిత్రిలోక పాలుండుధ । ర్మాభిప్రాయుడు దేవకీసుతుడు సర్వవ్యాపకుండర్ధిమత్తేభత్రాణధురీణకోవిదుడు లోకేశాదిసర్వాదితే॥ యాభీష్టప్రదుడంచితప్రభుడు నిత్యంబున్నన్ముం బ్రోవుతన్ ॥

౧. దరువు-నారాయణి-ఆట.

కరిదేవర ప్రోవర రాధావర ॥ క ॥ నిరతనీలమహీధరస్థావరరమావర సుధీవరసురముఖాఖిలదేవతావన క ॥ నిరుపమమురకేతనీలాద్యాభరణ।సురుచిరకధితధ్వ స్వరదధితకరణ। ఘురమధుప్రముఖభీకరదైత్యహరణ

పరమభాగవతశేఖరు నికరాదరణ॥ వరదయాంతఃకర
ణా। నిరతభాసురవితరణా। పరవినుతరణతరుణనలినోప
మవరస్ఫురదరుణచరణా ॥ క ॥ తరితధణతకిడతకధ
ణధణత। ధరికిటజణుకిడతకతరొంగధిత।తరిజగణగజిగి
తద్ధణధణత। ధరికిటఝుణుకిడ తకతరొంధికిట। తరిదణ
తకఝుంతక। తకకిణిజణుతాంతక। తరిధణంఝుణుతకకి
ణంతద్దదిగిణతదధిగిణత దధిగిణత ॥ క ॥ పరమధారు
శిమునులవాకబల్వొటి వరభమిడిపాటి యప్పకవిహృ
ద్వాటి। స్ఫురదనులసంపూర్ణ సుగుణసత్పేటి। సరసమ
ధురతరసత్యవాగ్ధాటి।స్ఫిరసువర్ణ శాటిగరుడరాజఘో
టి। నిరతపాలితలోకకోటిసరసధృతలక్ష్మీవధూటి॥ క ॥

శ్రీమునులవాకవరపుర। భీమేశ్వరునకును మొక్కి
పిమ్మటసీతా। రామస్వామికి మొక్కుచు। శ్రీమించిన
గొల్లకధరచింతుం బేమన్॥

అక్షీణనారసింహక్షేత్రమందున। స్థిరశారదానదీ
తీరమందు। మునులవాకగ్రామమున పెంటకోటవంశ
జుడుసద్గుణమణిసంచయుండు। మహినాయుడప్పకు
మారుండుధీరుండు సూర్యనారాయణుండార్యసభను।
గని భమిడిపాట్యప్పకవియనిబిలచి భాగవతాష్టమ
స్కంధకథనపీన। యక్షగానంబు రచియించుమనిన
మంచి।దనుచుమనంగీకరించి గద్దనుపక్రమించిగావించి

తింగధనంచితముగ। సర్వవిద్యజ్ఞనావళిసంతసింప ॥

— దేశీయము —

శ్రీమదఖండధాత్రీమండలమున। శ్రీమానినీకృపాం
చితవైభవముల। నలకాపురంబునకన్నచిత్రముల। విల
సిల్లుచున్నట్టి వేపల్లెనున్న। మత్తాలివేణికోమలిమంజు
వాణి। చిత్తజాతునిదంతిచెంగల్వబంతి। ఘనగుణసద
నరాకాచంద్రవదన। యనుగుముద్దులగుమ్మయుపరంజి
బొమ్మ। సలలితకరియానసపన్నిదాన। లలితక్కుచు
క్కగులాబిపూమొక్క। సలలితగాత్రికంబాయతనే
త్రి। తొలుకారుమెరుపుముద్దులహొయల్పరుపు। ర
మణులమేల్బంతి రతనంపుదొంతి। నుమశరుగోలభాను
రదంతచేల। అంబుజపాణిశ్రీపాయపుసురతాణి। కంబు
గంధరిచిల్కకపురంపుమొల్క। యొకనాటిప్రొద్దుట
హొయలుగాలేచి। సకలకృత్యములెల్లసలిపిపిమ్మటను
పన్నీటస్నానమేర్పాటుగాజేసి। జున్నారుమాలు దీసు
కునియొత్తుకుని। నిలువుటద్దముమ్రోలనీటుగానుంచి।
తిలకించికాటుకదిద్దిగ్రద్దనను। వాసనన్నూనెకావలసిన
కొలది। వ్రాసిప్రేల్ముడివేసివాసిమీరగను। గొప్పైన
బల్పెంపకొప్పుబెట్టుకుని। కప్పుకస్తూరితిలకంబుదిద్దుకు
ని। వెలలేనిరాగిడీవేసిసవరించి। నలినొప్పతగుచంద్రి
వంకధరించి। తామలపాకుచంలెనుమొగ్గలేక। చా

మంచిపూలుకొంచెక నాల్గుదురిమి। పాపిటిచేరు లేర్పడ
గధరించి। కొప్పుగొల్సులు బెట్టుకునిహావుసుమీర। చి
ప్పిటిబావిలీల్చెవులనుంచుకుని। గుమ్మటీల్గొగడలుకొ
మరొప్పనుంచి। ముక్కువహా రుమంజిముత్యంపుక
ప్పి। చక్కనినత్తు బేసరిహంసలుంచి। గళమందుమే
ల్కుత్తుకంటుదార్ఛల్లి। వెలగలమిరియాల పేర్లు వ్రేసు
కుని। కాసులపేరులుకడుగిల్కుసరులు। హావుసుమీరి
నతారహారము వ్రేసి! సంపెంగఖల్లీలుచంద్రహారము
లు! కెంపులునొక్కి చెక్కినకంటె బెట్టి। తరగతుల్పొలి
గోరుతాళీలుపల్క సరులుమేలైనపచ్చలనేవళములు!
దండతాయెతులు చెంతనుమెరుంగైన। దండకడి
యములందంబుగానుంచి। కరకంకణపుచొక్కపు
గాజుజోడు। కరమొప్పమురుగులు కడుగొల్సులుం
చి। పద్మవేళ్లబటువులు బాగుగానుంచి। ముదమొ
ప్పహాలెలమొలత్రాడుబెట్టి। మొనసికమ్మరపటామొ
లత్రాడుజుట్టి। దనరారు ఘంటలొడ్డాణంబుబెట్టి।
పావడాలందెలు పాంజోగులెల్ల। తేవలకడియముల్లికు
గానుంచి। వెలయంగమట్టెలువ్రేళ్లనుంచుకొని।ప్రా
లుపారచిటికెనబొద్దులుదొడగి। పండినతమలపాకు లేల
కులు! మెండుపోకలుబాజిమేటిబాపత్రి। మొదలైనవా
టితోమురయుచుమదిని। ముదముప్పగాను తాంబూ

లంబు వేసి। శ్రీకృష్ణమూర్తికి చెలగి హస్తములు। ప్రాక
టంబుగ మోడ్చి ప్రార్థన చేసి। క్రమముగా గావు గంగా
దేవి కెలమి। సమదృష్టి చేత సాష్టాంగంబు చేసి। కువల
యనర పెంటకోటవంశాబ్ధి। కువలయహితుడయి కొన
సాగుచున్న। సూర్యనారాయణనుగుణునకధిక। ధై
ర్యాయురారోగ్యధర్మసంపదలు। దయచేసి ప్రోచుసీ
తారామునకును। ప్రియమునరక్షించుభీమేశునకును।
। మొక్కితక్రకఘటంబుభుజముపైనుంచి। తక్కుసిక్కు
ఘనసందుల తళుకుసోయగము। మెరుగు తేటలసబోటులు మే
టితిర్థాయులు। చురుకువిన్నాణము సాగసుబల్గోటి। త
ళుకువాల్గన్నపులు తాలిమిసీటు। కళుకుబాగుమజాని
గారంబులగ్గు। టెక్కుమిన్నావగ తేవహంు దగిరి। ట
క్కుశాన్నోకులుడాబుదస్తగిరి। మొదలైననడలతో
మురయుచుతోడరి। గడిదేరి దేవతాకాంతచందమున
రాణించునూతనరంభపోలికను। మేనకలాగున మెరు
పుచాడ్పునను। బంగాళ నేపాళ బర్బర చోళ। వంగకళిం
గాంధ్ర పాంచాళ నిషధ। మొదలైన వేశముల్మద మొ
ప్పతిరిగి। పదిలంబుగా గొల్లభామ తా వచ్చె॥

౨. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము

వచ్చె గొల్లభామ। యీవాడకు దెచ్చె చల్ల ప్రేమ॥
నెచ్చెలులందరు దెచ్చిన వెలలకు। నిచ్చును సరికిసరి దొ

చ్చగ మెచ్చగ॥వ॥ గోవులపాల్దిసి యొఱగ కాచికోవాపి
రుగుచేసి। లోవెన్న దీయక రా వెలదులు మెచ్చ। కావ
లసినంత చిక్కనకనపడతరచి ॥ వ॥ వల్లచీరగట్టి యొఱ
నివవికనాణెంబుగాదొడగి। తెల్లవార వ్రేపల్లెబయలు
దేరి। యిల్లిల్లు తప్పక చల్లమ్మకొనుటకు॥ వ॥ ధీరుడైన
పెంట।కోటవంశాంభోగాశిశశిసూర్య। నారాయణుని
బ్రోచునారాయణునిదలచి । కోరిభజింపుచుకూఢిమి
మీఱగ ॥ వ ॥

ఉ॥ ముద్దుహారంగురంగుగల పుట్టము గట్టనిరంత
రంబునం। బెద్దలుబుద్ధిసెప్పినడిపించినరీతినినీతి
గానుమా।యొద్దనుగల్గుధేనుతతికొప్పుగరాతి
రిమేత వ్రేసియా। ప్రొద్దుటలేచిపాల్పిదకిపాం।
దుగకాచిదధిన్మథించిమే। ల్చద్దిపసాదముంది
నిభుజంబునతక్రఘటంబుపూనిబ। ల్వద్దికమీ
దీనిగొనువారికి బేరములాడకుండగా । కద్దని
యిచ్చియుండమలని కారుఖరీదులుగొంచుక్రమ్మ
రం। గ్రద్దనయింటికింజనెడిగారవమొప్పెడిగొ
ల్లభామనే ॥

3. దరువు-జాలికాంభోజిరాగము-అటతాళము.

గొల్లవారిభామనమ్మ చల్లలమ్ముకొందునమ్మ ॥ పూ
రిగొల్లవారమమ్మ। వారిజాక్షునివలతుమమ్మ॥ పాడుక

గపాలు పెరుగు వేడుక నమ్ముదునమ్మ ॥ గోకులలో ధేనువు
లకు నాకులు మేపుదుమమ్మ ॥ చెలగి సూర్యనారాయణు
బ్రోచే చిన్నికృష్ణుని గొలతుమమ్మ ॥

మ॥ వినరే భూసురకన్యలార దలపన్ ద్వాపరలో దెచ్చి
తిం। గనరే యోగ్రగమ న్రిపండ్లవలెపాల్గాపించితో
డుంచితిం । గొనరేమచ్చులుదీసి చూచుకుని మీ
కుం బేజరూరైనపా । మ్మనరే వేసవి యొండనుండ
నికమార్తాండుండు మిన్నెక్కెనన్ ॥

౪. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము-

కొనరేయీచల్ల । సజ్జను లెల్ల వినరే నావల్ల ॥ కొన
రేయీ చల్ల సజ్జను లెల్ల నావల్ల । వినరే వెలరంజిల్ల గన
రే సర్వము చెల్ల॥కొ॥ ఆమము జీర్ణమగు। ద్రావినకొద్ది కా
మము పూర్ణమగు। క్షేమము గల్గును ధూతు జీర్ణముతో
లగు । సామజంబువంటిసత్వముల్గల్గును ॥ కొ ॥ వృ
ద్ధులు ద్రావినను । నూతనవయోబుద్ధిసంభవించును ।
సిద్ధముగధర్మబుద్ధిగలుగును విరుద్ధముగాదు నిబద్ధిగ వె
ల్వెద॥ కొ ॥ ధీరుడైన పెంటకోట వంశాంభోరాశిహారి
సూర్య। నారాయణుని బ్రోచు నారాయణుని దలచి । కొ
రిపుచ్చుకున్న వారికి సిరులబ్బు ॥ కొ ॥

కం॥ లోకములోనంగల శా। రాకులు భక్షణలు చేసి
యడవులదిరిగే। మేకలపాలుంగావివి। పైకము

గసరిమ్మ ఆవుపాల్గొనరమ్మా ॥

౫. దరువు - రేగుప్తి రాగము చతురశ్ర జాతి త్రిపుట.

ఆవుపాలివిగొనరయ్య॥మేతకుతగిన కోవాపెరుగు గనరయ్య॥ఆ॥భూవలయంబున పుణ్యాత్ములకే । కేవలం బులోగిటకొనదొరకును॥ ఆ ॥ భూసురులెల్లను భాసుర మతులై।వేసరకనునుతిజేసెడిమంచి॥ ఆ ॥భూవలయం బునభూవరులెల్లను భావుకంబులనిభావన చేసెడి॥ ఆ ॥ నయముగ సూర్యనారాయణు నిశ్చయముగ బ్రోచెడి శౌరికొసంగిన ॥ఆ॥

కం॥ పాలు చనుపాలుదొరకని । బాలురకుం బెరుగుక న్నైపడచులకెల్ల। స్నేహైనచల్లవృద్ధుల।పాలనుచుం దెచ్చ యుంటి భామినులారా॥

౬. దరువు-సావేరిరాగము- అటతాళము

పాలుగొనరే భామలారా ॥ యోయమ్మలారా॥పా॥ పాలుగొనరె చనుబాలులేని విప్రభామినులార । మీ బాలురపాలివి॥యో పెరుగుగొనరే రాజతరుణులారా॥ పెరుగుగొనరె రాజతరుణులార యీపెరుగుదావినక న్నెపిల్లలు పెరుగునీ॥చల్లగొనరేసఖియలారా॥చల్లగొన రెవైశ్యసఖియలార వృద్ధులెల్లత్రావినముదిమిచల్లసే యుమంచి॥ నెయ్యిగొనరె, నెలతలారా నెయ్యిగొనరె శూద్రకులోయ్యాలులార యీ నెయ్యిత్రావినబలము నెయ్య

ముసిద్ధించు ॥ జన్మగొన రేసుదతులారా ॥ జన్మె పెం
టకోటసూర్యనారాయణునివన్నె మీరగ(బ్రోచువారి
జాత్మునిదలచి॥ పా॥

గీ॥ చల్లగానిపుచ్చుకున్నవారెల్లచల్ల। గానుభూమిః
నివర్తిల్లగరిమవల్ల । నాడువరమిచ్చెకృష్ణుడానం
దమొంద। గాక(గోలినవారెల్లగారెగొల్ల॥

వరువు- రేగుప్తి రాగము- చతురశ్రజాతిత్రిపుట.

బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు । సంశయముమీ కే
ఁనవతారమెత్తినాడు । కీలుదెల్పెదనులీల దేవకీబా
లుండయి(వ్రేపల్లెచరించిన ॥బా॥ నందనందనుండైగో
పిందుడు బృందావనగోబృందరతుణను ॥బా॥ బాయ
ః పెంటకోటసూర్యనారాయణు (బ్రోచెడికాయుజజన
కుడు ॥ బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు॥

శా॥ (క్రూరేంద్రాదారుల దుష్ప్రవర్తనలకుం ఘోషిం
చియాభూమితా । గోరూపంబయియబ్జమో
నిగనిసంశోచింపక(న్యాక్కగా । నీరేజాత్ముని
బల్సమాధిగనివర్ణింపంగగోవిందుడా । భీరా
కారముదాల్చిద్భుంతునని మా(వ్రేపల్లెలోబు
ట్టనే ॥

గీ ॥ కీటకము పైూయియాతేటినోటివలన । (భ్రమర
మాగానదానిన్యాయముదలంప। వివతుడై భు

గీ॥ విశివుడు కేశవుని జేరి । గొల్లవాడగుటకును సం
కోచమేల॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము

శివుడు కేశవునివల్లగొల్ల॥ మనసురజిల్లవివరిం
తువినుడిమీరలెల్ల । ప్లవములోనపడిభారమైనశిల।
జవసెడినీటనుసంచరించుగతి ॥శి॥ భ్రమరకీటకన్యా
యమున । కృష్ణునిగూడినసమమునసంచరించడమున
రమణిరోపెంటకోటసూర్యనారాయణుబ్రోచెడిప్రమ
థాధిపుడగు ॥శి॥

గీ॥ మండితాఖండచండవేధోండమంత । జలమ
యంబయియుండవిశ్వంభతుండు మించినంత
సమునశయనించియుండ । నపుకుజనియించె
నాచతురాననుండు॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము

చతురాననుడుగొల్లవాడు । శ్రీహరినాభిశత
పత్రమునబుట్టినాడు । వితతహితచతుర్విధసృష్టినివం
మతినిసేయనచ్యుతసుతుడనదగు ॥చ॥ గణుతింపగను
పెంటకోట । శ్రీసూర్యనారాయణునిరతిణగల్గుమా
ట । కనుకూలుండయియునిశము తనమనమునదలపో
యుచుమోదమునొందెడి ॥ చ ॥

ఉ॥ వీరలుగొల్లవారనిన వేరుగతక్కిన దేవతావళిం

బేరులుగానుతీసికథ పెంచగనేలనువారుగొ
ల్లలే। ధారుణిదేవక్ష్మాపులుతక్కిన వైశ్యులు
శూద్రజాతులు। స్త్రీలలువీరలిక్కడహామీ
రులనాథలుగొల్లవారలే॥

—బ్రాహ్మణులుగొల్లవారయ్య.—

కం॥ యిలగలసకలకులస్థుల। వలసంబహు మాన
గౌరవంబుల చేత। నైలగెడివిప్రులజనకుడు
వలమురిదాల్పగుటగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- కేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

గోత్రామరులుగొల్లవారు। ధాత్రిశతపత్రనేత్రవ
క్త్రమునబుట్టినారు। సూత్రముదెల్పెదశ్రుతిలోనని
మిదిమాత్రలుమీరేమాత్రముజూచిన॥ గో॥ కోర్కు
లవెంటకోటసూర్య। నారాయణునకుతర్కించియొక
రినొకరుమించి। మార్కండేయాయుష్యమస్తని। పే
ర్కొనియాశీర్వచనముచేసెడి॥ గో॥

—క్షత్రియులు గొల్లవారయ్య—

కం॥ వారినిజభుజములయందున। కరమొప్పగబు
ట్టివిపులకరుణాన్వితభీ। కరులైవిలసిల్లెడిభూవ
రులెల్లనుదలపగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- కేగుప్తిరాగము- ఆదితాళము.

భూవరులెల్లగొల్లవారు। దలపగోవిందుభుజముల

యందుబుట్టినారు। కేవలముగనుతులై వర్ధిల్లగభావింపగనెవ్వారై యుందురు॥ భూ॥ ఆర్యవినుత వెంటకోట।శ్రీసూర్యనారాయణునిజూచినతమచోట। మర్యాదలనస్మానించెడిన।ధైర్యశౌర్యచాతుర్యధుర్యులగు॥భూ॥

—బేహారులు గొల్లవారయ్యా—

మా॥ సరసాలాపన గోష్టికింజతురులై సంతోషము
ప్పాంగ।శ్రీ। సరసుండంకము నంఘ్రుపాంకుని
డి నిశ్శంకంధరంగొంకక। స్ఫుర వత్సంబుస
నాత్మలక్ష్మినిడి నాభిస్వేధనుండాల్చుదే। వ
రయంకస్థలి నుద్భవించిన ధరావైశ్య। శ్రేష్ట
లాభీరులే॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

బేహారులెల్లగొల్లవారు।శ్రీహరి యూరు దేహమునందు బుట్టినారు॥స్నేహపాత్రులై చిత్రమోహములై పాహ కారులైజగతినిబరగెడి॥ బే॥ వర వెంటకోటవంశాంభోధి। పరిపూర్ణసుధాకిరణుడైనసూర్యనారాయణుని। కరుణను బ్రోచెడి సరసిజనేత్రుని చరణములెప్పుడు స్మరణలుజేసెడి॥బే॥

—చరణజలుగొల్లవారయ్యా—

కం॥ నారాయణమృదుపద పంకేరుహములబుట్టి
విపులకీర్తిస్ఫారో।దారాచరణజలగపసా

ధారణముగగొల్లలనగతగుదురుజగతిన్ ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - ఆదితాళము.

చరణజులెల్లగొల్లవారు । దలప వైకుంఠచర ణములందుబుట్టినారు । ధరనసేక సాధనములుగాబల ిగ బిజలములచేఫలపర చెడియా ॥చ॥ ధారుణివెంట ోటసూర్య। నారాయణునిసారెకుబ్రోచునీలావహార్య ారాయణుపాదారవిందములుకోరిభజించెడివార లై ాయా ॥చ॥

॥ యిల్లవారినిసభలోనగొల్లలన్న। కోపములువచ్చి నాచల్లగొనరుగాన । కథిమథనకథయుక్తముగా ను నేను । విన్నవించెదజనులారవీనులార ॥

—సముద్రమథనము.—

॥ నైమిశారణ్యంబున నన్నానకాదిమునీంద్రుల కునూ్నతుడిట్టులనియె । ననవినిశుకయోగిస డిగెపరీక్షిత్తు క్షీరాబ్ధితరచినకారణంబు । వ తడుచెప్పదొడంగె నసురులచేబాధ పడలేక సురలెల్లబ్రహ్మజేరి । మొరలిడినతడుదామో దరునడగిన సర్వులతిల్కాలశాబ్ధివెచి । త్వర గతరిగిరిమొరిగికవ్వముగ జేవాసుకిందర్రితా డుగాజేసిదరువ । యమృతమ్ముద్భవమానదియ మరదినిన । యమరులైయుందురన్నిశివిక్రమ

దుపలికె ॥

దరువు - దేశు త్రిరాగము - అటతాళము

మంధరగిరి ద్రవ్విరి। సురలసురలున్మత్తతను మైత్రి
ప్వారి ॥ మంధర పర్వతముంధరణిస్థలిసంధులు పె
కలించి సింధులోధనసేయ ॥ మం ॥ కొండకేకలువేసి
రి। యొక్కరినొకరు లెండిలెండనిడాసిరి। దండిగసంత
తోద్దండమానసులయి పుండరీకాక్షునకుదండములు
బెట్టి॥ మం॥మునుపాడుగురిబట్టిరి। చుట్టువారుకొనిపె
ల్లలెగమెట్టిరి। యనుపమబలములుగొనిపట్టిహు మ్మ
ని పసిబూనిరయమునయినుపగునుపములుతో॥మం॥
కార్యార్థులై మెచ్చిరి।సురలసురలు కార్యములకు మెచ్చి
ర ధైర్యధుర్యై ర్యబలధుర్యులై బుద్ధిచాతుర్యనిర్యత్కా
ర్యశౌర్యము లేర్పడ ॥ మం ॥ అప్పటప్పటనూచిరి।
సరిగకను రెప్పప్పలిడక జూచిరి। తప్పభమిడిపాట్యప్ప
కవినేలుహరినొప్పగదలచిమేలుప్పతిల్లగనిలచి॥ మం॥

సీ॥ వజ్రాయుధము దెచ్చి వాడిగా సరిపుచ్చిదాని
చేత్రవ్వగండకున్నుక్రొవ్వి।ముసలంబులందార్చి
మొదలుగానగదేర్చి పాశంబులంజుట్టిపట్టిమెట్టి
భుజములుజాపి యద్భుతశక్తులంజూపి పౌరు
షంబులవాని పట్టిదాని। నబికించి పరికించి
యొకరినొక్కరుమించిజవలచేనత్తి బంతివలె

నెత్తి । దారిగడిదేరి వగలూరితారితూరి । క్ర
మముగా మీరినడిచి మందములనడచి । యా
తిరయంబుననురికిక్షీరాబ్ధిదరికి । తెచ్చిరామం
ధరగిరి వాదించియోసిరి ॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము

గిరిగిరిసరిగనెత్తిరయ్యా । క్షీరాబ్ధిదరికిపారిబోరిజరి
గివచ్చిరయ్యా ॥ పరిపరివిధముల గిరగిరదిరుగుచు గరగ
వలెను తమశిరములనిడుకొని ॥ త ॥ కులిశము చేతత్ర
వ్వి(క్రొవ్వి । కొంతసేపటికి నలసి మీసంబు లెగదువ్వి
మలసిసత్వములు దెలసిముసలములుగలసి తార్చుచు
ను కలశాబ్ధికిజన॥ త ॥ అంకించిబంతివలెనెత్తి । శిర
ముల్లెల్లను పంకించిదాని(క్రిందనత్తి।రంకెలు(వేయుచు
జంకెలుసేయుచు । బింకములలరగ సంకోచింపక॥త॥
పర్వతమనిభయవడక।తిలకించిదాని నుర్విపైకెత్తిదా
రిచెడక। పూర్వదేవముఖసర్వనుపర్వుల పూర్వమార్గ
ముల గర్వములమరగ॥ త ॥ గుణవంతుడైన పెంటకో
ట (శ్రీసూర్యనారాయణుని రక్షించే హరినొక పూ
ట । మనమునదలచిన ఘనునకు కార్యము కొనసాగు
ను మనకును కొదువేమని ॥త॥

వ ॥ తదనంతరంబున నోధరానురన రాధిపులారాను
రానుపలు ధరాధరంబునం గలధురావి శేమంబుభరిం

ఎనేరక తద్దరం బద్ధరాస్థలి నుద్ధురగతింబడ వైచినకొం
దరుహతులై కొంతరువిస్మృతులై కొందరుభిన్నమతు
లై పరాత్పరుండైన మురారిన్ని రంతరంబునసం స్మ
రింపుచున్న యెడ మొరాలించి చరాచర రక్షకుండై
న సరోజాక్షుండు హేరాంగ్రైన గరుడతురంగంబు నె
క్కిబిరానవచ్చి కురంగటనిలచి ప్రియంబునజయంబు
గల్గునని భయంబులేదని నయంబుననభయంబిచ్చి ర
యంబున వైకుంఠ పురంబునకుంజనియె నిచ్చటనద్ద
రాధరంబునను నిరోధించివిరోధించక తెచ్చి పయఃపా
రావారసమీపంబు నదించియుంచి మించిత న్మంధరా
ద్రినిమం థానంబుగా సంధానంబుసేసి వానుకిందరి
త్రాడుగాజుట్టి పౌరుషంబులు గలవారమని రాక్షసు
లు శిరంబును దేవతలుపుచ్ఛంబును బట్టనిశ్చయించు
కుని యుటాయించి తటాలునసముద్రమధ్యంబున వై
వమునింగి నధర్మ మెరింగికూర్మిమీరంగభర్మవసనుం
డుని ర్మలాంతఃకరణుండు గావున విపులాకృతి గలకూ
ర్మంబై క్రిందనుండియెత్తిననగంబు తేలిగనుపించిన
పూర్వోక్తప్రకారంబుగా వారలుపట్టి తరచిన మా
ర్గంబెట్టిదనిన ॥

సీ ॥ నిర్జరు దైత్యులదార్ఢ్యస్య తుంబులోదివాతి జభవు

నివేసారిచేరి । వారిబాధలుదెల్ప వారిబాసను
డంత వారిజలోచనుఁడోరియడుగ । సకలోష
ధులు దుగ్ధసాగరమందున వైచిమథించిన పీచి
కలన । నమృతంబుజనియించునదియు భక్షిం
చినయమరులౌదురటంచునమరబలుక । పీక
తోడుతవారలంగీకరించి । మొత్తమై మీరి
వారిధిమొకట జేరియసురలనుగాంచి వారితో
ననుసరించి । తరిగిరినిబట్టిగిరగిరతరచిరపుడు ॥

దరువు-రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము.

కలశాబ్ధికలసితరచిరయ్య। నురలసురలు। బలము
లుగనపరిచిరయ్య॥ లలితసకలలతలాకలశాబ్ధిని గలపి
మందరముకవ్వముగా గొనిరి॥ క॥ వారువీరని వేరుపక్షక
తారుమారుగ జేరిమెవ్వారుదారి చెడక ।సారెసారెకు
ను కేరిపోరకను మేరమీర కెవ్వారికివారే ॥ క ॥ రక్క
సులెల్లశిరముబట్టి । నిర్జరులెల్లనొక్కరీతినితోకబట్టి ।
గక్కునగిరిగిరనొక్కత్రిప్పుచును ।, మక్కువలతో
యేచిక్కులుబెట్టక॥ క॥ సుధపుట్టిననికథబెట్టియధిక
మైనట్టిమధురముగలదనితమిబుట్టి । వృథసేయక్రో
లినసావ్వారికి క్షుధగలుంగదనిత్రిదశులగుదురని॥ క ॥
బాయక వెంటకోటసూర్య నారాయణునకు శ్రేయో
భిబుద్ధిబుద్ధిధైర్య । న్యాయమార్గములువాయగాను

దయసేయుచుండునారాయణుదలచుచు ॥ ౪ ॥

గీ॥ తేవతల్పూర్వదేవతల్భావుకమని । యీవిధం
బున కలశాబ్ధిమథించి । బాహుబలములగి
రిగిరిపట్టిదరువ ।మోహమూలంగబుట్టెహాలా
హాలంబు॥

దరువు- కేఃపి_రాగము-ఆదితాళము.

హాలకదలిహాలాహాలము ॥ జనియించెనవలికీలా
కోలాహాలము ॥ కాలకోటిసంకాశమైజగజ్జాలమంత
యూండదోళమొంచగ॥ పా ॥ పొంగిబగబినిబిగబెనంగ
నింగిముట్టంగచెంగునకుంగిదిశలబెనంగి । రంగదభం
గతురంగసంగతి తురంగము భంగితురంగలిఁగొన ॥
పా॥ మించిబ్రహ్మాండమ్మోకమించి । యచురలశిరము
లువంచియుచుటకునిశ్చయించి । యెంచిదేవతాసం
చయుచింతనుద్భంచి కొంచకనుసంచరించుటకు॥పా॥
ధారుణివెంటకోటసూర్యనారాయణునకు । దైర్యా
యురారోగ్యములొసంగు । నారాయణునకుకోరిక
మారిసిఖావప్రాతునవిధీరతనుండివ॥ పా ॥

వ॥ ఇవ్విధంబునమంథరధరాధరనిర్మథనసమయ
సంజాతాయాతాఖిలహాలాహాలంబుప్రళయావసరస
మ్మాలీకధనంజయాయుతంబుకైవడి । కైలాసవాస
ఫాలానలుండవలోకించి మించినప్రభాకరసహస్రసాదయ

భ్రాంతస్వాంతులగుచు రా[illegible]ఫణపుచ్ఛం
బులు వ్రదలిక దలక మూర్ఛిలి కాలకూటశిఖిశిఖాసంఘ
సంఘాతంబునం బున స్సంతాపచేతనులై శిథిలితం
జాతసంజాతసమేతులగుచు పలాయితగతులై రా సా
ద్రికందరనిచయనిక్షుకోదండకోదండ హార్యత్వుండగు వి
రూపాక్షునిచెంచి నిటలతటఘటితాంజలిపుటులై కా
లకూటంబుద్భవించి మించి చెలరేగి గహనంబులదహ
నంబు సేయుచు భూధరంబుల భేదింపుచు పుటభేదనం
బులం బుటము పెట్టుచు సింహశరభశార్దూలసారంగ
తురంగకురంగ విహంగభుజంగమాతంగము జాలం
బు నిర్మూలంబు సేయుచు లఘించుచు ప్రాకుచు తూలు
చు రేలుచు దిశాచక్రంబులం గ్రమక్రమంబున నాక్ర
మించుటం దృతి సెడి సహింపనోపక పెడి శరణుగానక
కావక చరణసరోజంబులం బడి యాక్రోశించు దీన
దైన్యంబులు వాప కాలకూటంబు నైనను మనమున
వినికోలాహలంబుగా నాకులతం బలుకు నప్పుడప్పుర
వైరి చతుర్ముఖప్రముఖనిఖిలబర్హిర్ముఖుని గడితదీనా
లాపంబు లాలించి హిమవన్నగజాకాననకంజాతంబు
ష్పసాగతకలనాదరకలసంగలయుం జూచి ప్రియాను
మతిన్బడసితడయుక యుక్కలంక స్థితివక్త్రమలసంభవా
దిబృందారక సందోహనివేదితాధ్వగమనంబున ను

త్తుంగతరంగపరంపరాగత ఫేనధవళాయమాన క్షీర పారావారతటలుఠచ్చటచ్చటార్భటీభషత్ర్పభాషి భానురాటోపంబగు కాలకూటంబు సవికటలోచనుండు నికటంబునంగని వికటనటద్భృకుటీ ప్రకటితార ఘుటితారుణాస్యుండై నిర్గతభుజార్గళాస్ఫాలన ద్విగుణిత భీషణస్తనితంబులు విస్తరింపుచు తనస్వింపేయొప్పమీరియద్దురావ కాలకూటంబు కర్కంధుఫలంబు కరణి కరమునందధరించి శిరోధిన్నిరోధించి యవధీరిత శీరఃకజనోపద్రవంబుమాన్పిన సప్రీతామహపురస్సరగీర్వాణవ్రాతంబపరిమితానంద పరిపూర్ణతరంగితాంతరంగులై యవాఙ్మానసగోచరంబుగా స్తుతించిహాలాహలసంహారకునని పినతదనంతరంబ॥

కం॥ హాలాహలకాలాగ్ని। జ్వాలలను చరాచరము
లుశలభములత్రియ్యన్వేలునని హరుఁడుత్రమిం
గెను। కైలాసనివాసులిట్టికధవినువారల్ ॥

సీ॥ తీరుకడానిబంగారుశృంగంబులు నిగనిగలగు
తగునగు మొగంబు। మిత్రగోచరశతపత్రనే
త్రయుగంబుబంధురద్యుతియులికంధరంబు।
క్షీరపూరితచారుభూగర్భంబును ప్రబలసం
కులచతుష్పాదములును। మృదులస్తనంబు

లుమేటిఖురంబులువిపులవాలంబును నెలయు
చుంప । విశదతను కాంతిచేదశదిశలునిండ ।
యగ్గులకుకోరికలు పండయభిగుండ । కామ
ధేనువుపుట్టెనిస్కామలీల । కదలివచ్చెనుయ
ప్పాలకడలివెడలి॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-అటతాళము

కామధేనువుపుట్టెను ॥యమరస్తోమకామముజూ
పట్టెను ॥ కామధేనువుపుట్టెకలశాబ్ధిలోనను(క్షే)ము
నిధామునిదానమెవిలసిల్ల ॥ కా ॥ సురలకోర్కెలుపం
డ।యసురవిసరాసురరూపమస్వైదెయుండ । గిరిమీర
దానిపెన్వయచేకినసుగాని నితపరమానందభరితుల
గావించు ॥ కా ॥

కం॥ స్వచ్ఛాస్యనయనకంధర । పుచ్ఛములుంగల్గి
చారుపూర్ణదుత్యతిచే । నిచ్ఛాగిహర సంకలి
తోచ్చైశ్రవమబ్ధిలోన నుద్భవమయ్యెన్ ॥
నుద్భవమయ్యెమరుద్భవనస్థలివాృద్భవసంతో
షరితులుప్పతిల్ల ॥ ను ॥

కం॥ శతకతిహారిబలమునరా । జితరజతాచలము
మాడ్కిసితతనుకాంతి।స్థితకుంభత్కుంభం
బుల।విత్తైరావతముపాలవెల్లింబుట్టెన్ ॥

దరువు- రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము.

ఐరావతము బుట్టెనయ్యా ॥ క్షీరాబ్ధినడుమ ॥ నై॥ చారుకర్ణంబును భూరిశిరంబును తోరపుకస్తవ తో రంజిల్లగ ॥ నై ॥ దంభోళికులిశ దంతములును । కల ధౌతలోహ స్తంభ సన్నిభ పాదములును । కుంభద పరిమిత కుంభంబుల విస్రంభ శరీరోజ్వల కాంతుల తో ॥ నై ॥ ఫాలలోచనుడు శివమిూరి । భక్తులనెల్ల పాలింప న్వాయుముబయలుదేరి । భూలోకమానవులబు ధులునుతింపగ । కైలాసముతో కదలివచ్చెవస॥ యై॥ అరిబృందమునుభీతిగలుగ । శ్రీసూర్యనారాయణునిర క్షించేరీతిమెలగ । ధరనుచరించెడి హాకగిరియోమరి హారి యమరావతిపురికరిఘోటయున ॥ నై ॥

సీ॥ అర్థియైనస్రు త్రాముడాదధీచ మహామునీంద్రు నివేశ రోలెమ్మెవంగి॥ దానకర్ణునిమహాదీనత యాచింప చెలువైన కవచకుండలములిచ్చె॥ వలనొప్ప శిబిచక్రవర్తినియుడుగగా యుకలం కతనులేశశకలమిచ్చె॥ నారాయణునిగాంచి కోరి చైచాపగా స్వర్గలోకంబు శీవలమొసఁగి నీలైకళ పౌరయెమెయిసెడనేలకుంగ । దాత లీరీతి నైరిప్రఖ్యాతిగోరి । వారినిరసించి క్షీరా బ్ధికోరియిచ్చె । ననగకల్పకమబ్ధిలోజననమ య్యె ॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - అటతాళము

కల్పవృక్షముబుట్టెను । సురపతిభాగ్యకల్పమై
జూపట్టెను । అల్పజనమనస్సంకల్ప సిస్సంశయతల్ప
మైధారుణిస్థలివిలసిల్లగ ॥ క ॥ మవ్వంపుచెలువొంద
గ । తలచినయంతనెవ్వబల్బ్యగడొందగ । పువ్వులుపిం
డెలుభూరిఫలంబులు। నివ్వటిల్లగసురలుకెవ్వసకేకా
ర్వ ॥ క ॥ కోరికల్బైకూడగ । సర్వసురలోకరికన్ను
లజూడగ। భూరిపెంటకోటసూర్యనారాయణుని ।సారె
కుక్రోచుమందారమైవిలసిల్ల ॥ క ॥

సీ॥ మోముతోసరిరాకసోముడుదిగులొంది బెం
గగుండెలనిండబెట్టికొనియె । కనుగవకెనగా
క కమలముల్బ్యగడొంది తిరిగిచూడకతలద్దిం
చుకొనియె । వరకంధరముబోలిదరములుండ
గలేకనడియేటిలోనుడివడియొజడిసి । కుచము
లతోటిమాఱ్కొనలాలలేకను శైలముల్సర్వ
కాచలములయ్యె। వలువయీచెలువలంగడు
చెలువుమీర। సారములనెల్లనొకజోటసంగ్ర
హించి। వాసిమీరగనీసృష్టిజేసెననగ।యు
వ్వర స్త్రీవితానమాయబ్ధిపుట్టె।

సీ॥ ప్రాగ్దిశాంగనకొప్పుపైనున్న వజ్రంపురవ
ణాంపులపెంపురాగిడియున । యండవేడిగల్

నకుండి యుండెనునిల్చెను శ్రోతామునకు షట్ప్రాభ
ద్రమునన । కాలవైదుర్యాండుపాంథాళితాపము
మూన్పకోరిచేసి సరసఘుటికయనగ । హారుని
పెకరనిరమరునిసత్పతియైన రతిదేవిము ఖసుం
దరతయనంగ । దలపహారహిణీతోలినోముఖల
మసంగ । పోగుగానున్నయమరులబున్నయన
గ । కలశవారిధిపడియూపకళలతోడ। చందు
రుండందుబుట్టెనోసరసులార॥
దరువు- రేగుప్తిరాగము- ఆదితాళము-
చంద్రుడందుబుట్టెనయ్యా ॥ కలశాబ్ధియందు
కుందకందుకముచందంబున మిన్నందితిరిగియానంద
మొందుటకు ॥ చం ॥ మూకనుజడగుటకును జేసి ।వి
భాకరునికాకనిరాకరింపడాసి । ప్రాకటబుగభూలోక
ములోన సుధాకరుడనివిఖ్యాతినొందుటకు ॥ చం ॥
సీ ॥ యేదేవిపరమయోగీశ్వరహృత్పీఠినాసంపమే
పారగామనిలచె । యేకీరవాణికివైకుంఠపు
రంబు సాధుజాంబూనదసౌధమయ్యె । యే
కురంగాక్షికృపాకటాక్షంబున జంతుజాలం
బుసామంతమయ్యె । యేరామదరహాసవిలం
ద్రరామందిర హృదయకల్హారచంద్రికయున
య్యె । నాజగన్మాన్యసుందరతేజమునను,

[illegible]
[illegible] క్షీరము [illegible]
[illegible] ॥

ప్రాను స్వాగతము.

క్షీరవార్ధిలో జనించె శ్రీ మా వధూమణి సాటిలే వక్షమందు చేరికోరి కూర్మిఁ బెండ్లియాడె ॥ క్షీ ॥ సర్వదానవ పర్వతెల్ల నిర్విచారు చారులై యుర్వి నిర్వహింపఁజేయ గర్వమూని శౌరి డాయ ॥ క్షీ ॥ [illegible] తుషార తారకేంద్ర క్షీరభేదిసుధా ఘటీకసద్యశశ్వరీ ॥ క్షీ ॥ శ్రీయుతోర్వి శాలుధర్మశీలుభూరిసూర్యనారా యణుం గృపామతిన్ నిరంతరంబు బ్రోయఁజేసె ॥ క్షీ ॥

చం॥ ఘృతమిని పూర్వదేవతతి భూరి పరాక్రమశీలుర
తను [illegible] డఁగి సురవ్రాయంపడి ప్రయాసలబ్ధం
గములన్ మునుంగగా । బోడమి శౌరి కౌస్తుభ
భూదిశలం బ్రసరించిన ట్లుగా । కడలిని కౌస్తుభం
బరుణకాంతి చెలంగగఁ బుట్టెన త్తరిన్ ॥

దరువు-రూపకము.

వింతగ కౌస్తుభమణి యబ్ధ్యంతరమున జనియించెను కాంత శ్రీకాంతుని వక్షోంతరమున శోభిల్లగ ॥ విం ॥ తమఖముఖ సర్వల్ప తుల్లై యానందించగ । శ్రుతులు వహాన్వాయుని సమ్మతులం గీర్తించగఁబ ॥ విం ॥ [illegible]

భమిడిపాటివ్యప్పకవిసుబ్రోచుశ్రీకృష్ణునిప్రపిపాదారా
వళిమేరుపురీతినిశోభిల్లగ ॥ ౨౦ ॥

సుంకరికొండయ్యవచ్చినతరువాయిదరువు-పద్యము.

సీ॥ చెంగునవచ్చినా చెంగుబట్టుటయేమి మర్యా
దగాదురా మళ్లిపోర । మగనాల గనుగొన్న
మాత్రమేతగదని హర్షించరేపెద్దలవనియం
దు । మామామయీమాట లేమిహీనులవినివ
చ్చినతిరిగిపోనిచ్చునటర । బావగారిదివిన్న పై
బడికొడుదురు మరదియెరింగిన దురదడీర్చు ।
కత్తిదారుసమానురాలత్తగారు । కొంచెమై
ననుపరువుదక్కించుకోగ । మగడువిన్న పునర్జ
న్మమగును లేర । పోరసుంకరికొండవా పోర
కొండ ।

దరువు-రేగుప్తిరాగము-అటతాళము.

యేమిరసుంకరికొండ । పోరనామీదచలములే
కుండ॥ భూమిలోనెటువంటిసామంతులైనను సామా
న్యులైనదుష్కార్యము ల్సేయరు॥ యే॥ సుంతమిమ్మని
చల్లకుండ । దించిసంకోచమేమిలేకుండ । పొంకపడి
పోకుసీకెంకెతనమంతనా । వంకవారొకరెనీసుంకు తె
ల్లారురు॥ యే॥ పుత్తరిల్లివచ్చినన్నుగాంధి కొత్తగా వే
పిలివినన్ను ।తత్తరపడకుమాయత్తగారునిన్ను । మొత్త

గ జేసిపడ మొత్తుదురని యెన్ను। యే । పాగ కేలనీకు పాపోరయిట్లుతగదనిజనులనుకోర । జగతిలోనెటువం టిమగువలనైనను । పగదీరమగ వారుబలిమిచరసేతు ర। యే। అవనిలో సద్భుమిడిపాటియుప్పకవి నేలుకృష్ణ నితోట । చెవిని వేసినధాటి జేసినిన్నీ పీటి । కవినపైగల చోటిగనసెయుసపా । యే ॥

౬॥ వాతరోగముసకువాతవిధ్వంసి జ్వరో ద్రేకము నకుసూర్యోదయంబు । రాజయక్ష్మకుమహా రాజమృగాంకంబు । కాసకులక్ష్మీవిలాసరస ము । కఫరోగమునకునుక ఫగజకేసరి బలహీ నతకుపంచబాణరసము । మేహంబులకునష్ట లోహచంద్రోదయ మతిపైత్యమునకు పై త్యాంతకంబు । అఖిలగుల్మలకుంబడబాగ్నిర సము । యెల్లమరదులకుంగన్నతల్లియనగ । చెల్లునమృతంబుతోపాలవెల్లివెడలి । వచ్చె న్వంత్రిశ్రీహరివారికృపను ।

శా॥ ఆయుర్వేదధికయిద్ధబుద్ధి నవా ష్టైశ్వర్యసంసిద్ధ కిం । గాయక్లేశములన్నుగాసురలుదుగ్ధాబ్ధి ధించంగ నశ్వీయూషంబు జనించెదా

సంప్రీతి స్వనోపేతులై । మాయామోహముల
చేనిశాచరులమర్త్యాగ్రప్రయుక్తిం గోసిన్ ॥

వ॥ యిట్లురాక్షసులు ధన్వంతరిచేంతనున్న యమృతకుంభంబుపుచ్చుకుని యెవ్వరును నారాయణుని మాయాపరవశత్వంబున నెక్కరినొకగు మర్దించిత న..రిం మనమయంబున.

ఒప్పు-సావేరి-అటతాళం.

మోహినీరూపముజూపెను । ఖగవాహనుండు ॥ మో ॥ మోహినీరూపముసూపి కలాహకముచేసి స్వ…తద్రోహులై యున్నట్టియసురవ్యూహమునకమృతంబుతగదని ॥ మో ॥ అలకజాలంబులుకలుట్టింప । వాలుకనుదోయితళుకుచూపులులు… రెట్టింప । యలికమందున్నతిలక మెన్నగకలకలంబై కుటకు పలుకులుముల్లుకులై పి । నూలకుచిలుకగరక్కుసుల పెద । విలకుతలకొనికలకబారగ ॥ మో ॥ అగణితాభరణములు బెట్టుకుని । చుట్టుజల్తారు । జిగిబనారసుచీరగట్టుకుని । సొగసుమీరంగ । నగరుగంధములందిజిగిబిగిపొగరుగుబ్బలుసగముగనపడనగు మొగముతో వారలందరికి గలుబగులునిల్వాజగ ॥ స్వా ॥ దాయమునకుతగాయి దాయనక । యమృతకుంభముపోయెనని తలపోయకుండగ । విభ్రాంతులెల్ల బాయకనుదై తేయవరులా

మాయలోఁబడిపోయితి వందర సేయకి నను ప్రాధేయుఁడై
నారాయణుండని తెలియనీయని ॥ మా ॥ విలువ లే
ని చలువయిదియనగ । చెలువొప్పగణుతింపఁబిలువ రేనికన
బవిగాదనగ। తలపోసిచూడ సలువ చేసిన సృష్టిగాదని
పలువిధంబులమునులు పొగడఁగ । తులువలై ననుసలు
పకలుషుల నెలవనుచు నెంచుచుంగా నగ॥ స్తో॥ సడలువే
దండములుగోపించుచూచు । క్రోష్టుడేమిటి । సదుము తడ
తడవుడమిసల్లాప । నసునిలువాడ । కడిదిభమిడిపాటి
యప్పకవిని బ్రోచెడికమలానేత్రుఁడు పడిగనమృతము
వేల్పులకుతానిడనిశాచరులడుగకుండగ ॥ మా ॥

వ॥ యిట్లు సురాసురలపార క్షీరపారావారంబు నామంథరమహీధరంబున మథించు సమయంబున పీన ఫేనపూరితంబై యపరిమితమారుతసంగతావర్తంబగుచుఘూర్ణిలనందులయకాలానలాభీలకీలాతులిత హాలాహలంబును కామధేనూచ్చైశ్శ్రవైరావతకల్పపాదపాప్సరసలును చంద్రుండును యిందిరాసుందరియును కౌస్తుభమణియును హస్తవిన్యస్తప్రశస్తామృతకలశవిలసితుండగు ధన్వంతరియు యథాక్రమంబుగా నుత్తరోత్తరవిచిత్రతరంబై యావిర్భవింపనా హాలాహలంబునం బురహరుండు శిరోధిన్నిరోధింప మునులు కామధేనువుం గైకొనిరి దేవేంద్రుండుచ్చై

వైరావతావురఁ పాదపాప్సరోబృందమునవలంబించె
కాలకంధరుండుకాలకూటతాపమునకోపనేరకశీతాం
శునిశిరసావహించె సరోజాతుండు విశాలవక్షంబున
లక్ష్మినిధరించె నాసమత్సంబున కౌస్తుభంబునలంకరిం
చె తదనంతరంబ నమృతహరణకుతూహలాయమాన
మానసులగుసురలెద్దియు గైకొనక నిరీక్షింపనంతట
యమృతంబు శరతాలకందమూడ్కి జనియింపగని
గొబ్బునవెగసిపర్విడి బలాధికులై యమృతంబుగొని
పోవదుష్టశిక్షణదీక్షాదక్షుం డెపక్షపాతంబునం దటా
లున వర్షకాలముఖతటిత్ప్రభానహస్రభాసురంబై జ
గన్మోహినీరూపంబుగన్పట్టి నానందసాగరతరంగపరం
పరలం దేలిమైమరచి యమృతసంగ్రహణేచ్ఛావిహీ
నులై చిత్రతలవిచిత్రితగాత్రప్రతీకాశులై చెలంగిని
మేవంబువదలియుండునప్పుడా జగన్మోహినిమందస్మిత
వదనారవిందయైనుకరంబుగా కరంబుననమృతకలశం
బుగ్రహించి దేవదానవులనిరుదెసలంగలయకుండపం
క్తిదీర్చనియోగించి దైత్యులన పాంగావలోకనవిలా
సంబులం దేవతులన మృతపానంబునంద నుపుచున్న
సమయంబున నొక్కరక్కసుండుక్కుమీరి నిజపం
క్తిమీరి రెండవపంక్తిదూరిగ్రక్కున నమృతపానం
బుసేయసూర్యాచంద్ర ప్రేరణంబుననక్రమంబుగా

లశిచక్రంబు ప్రయోగింపనీగింటు తాం నిశ్చితమ్మతినా
స ప్రభావంబు నమ్మతి కోందకరాహు కేతువ్రులై ప
రంబుదప్పక పర్వకాలములయందు సూర్యచం
ద్రులబాధింపుచుండె నింతియెగాక పలాదులకమృతం
బుసిద్ధించలేదని సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల
కుంజెప్పినట్లుపరిక్షిత్తునకుశుకయోగి యెరింగించిన తె
రంగున నోసభాధిపులారా.

విశాఖపట్టణముజిల్లా యనకాపల్లిపబు రి॥ మహారా
జశ్రీశ్రీమదనకపల్లితాలూకా ప్రొప్రైటర్సుగారైన
శ్రీగోడేజానికయ్యమ్మగారిజమీందారీయిలాకాముతు
లవాక గ్రామమునసబు వెంటకోటసూర్యనారాయణు
నిపై యేతత్కృతికీర్తియయిన భమిడిపాటియప్పకవి
గారికవితాప్రకారంబున నవిస్తరంబుగాయక్షగాన
రూపకముగా విన్నవించితిగనుక సావధానచిత్తులైరె
చిత్తగించిన హేతువును మోక్షంబులుగలుగుటకుసం
దేహంబు లేదని నిశ్చయముగాభావించుడయ్యలారా.

1904 సం॥ంజూను తే 27 దీకల క్రోధినా
మసం॥ రనిజజ్యేష్ఠ శు౧౪ సోమవాసరము

సంపూర్ణము

10416